

A sepsiszentgyörgyi autonómia-tüntetésen elfogadott nyilatkozat

(folytatás az első oldalról)

Szólítjuk politikusainkat! Az erdélyi magyarság egyértelmű akaratának eleget téve dolgozzanak ki egy közös cselekvési tervet az autonómia elérése érdekében. És attól el ne térjenek, jussanak

akármelyik magyar párt színeiben mandátumhoz a törvényhozásban.

Szólítjuk az időseket! Bölcsességükre és tapasztalatukra építhetünk.

Szólítjuk ifjainkat! Alkotó lendületük előre visz.

Szólítjuk magyar szöványközösségeinket. Székelyföld – a belső anyaország – nem feledkezik meg róluk.

Idézzük Erdély szellemiségét! Küzdelmünk saját autonómiánkért része annak, hogy Erdélyt Bukarest önkényeskedő beleszólása nélkül akarjuk. Ezért partneri együttműködést keresünk az Erdély méltóságát visszakerő románsággal!

Ha egymillió aláírást kell összegyűjteni, hogy Európa végre felfigyeljen ügyünkre, összegyűjtjük.

Ha százezer aláírás kell ahhoz, hogy a Románia Parlamentjébe választott képviselők számára

nyomatékot adjunk jogos követeléseinknek, összegyűjtjük.

Ha tüntetéseken kell kiáltanunk ismét és ismét autonómiára hívó szavunkat, akkor újra és újra utcára vonulunk. Nem mások ellenében, hanem azért, mert igazunk van.

A nemzeti autonómiánk apostolát, Kós Károlyt idézzük: „Dolgoznunk kell, ha élni akarunk, és akarunk élni, tehát dolgozni fogunk”.

Hittel és alázattal, felelősséget vállalva és az önrendelkezés iránt elkötelezetten fogunk dolgozni: örökségünk megóvása, jelenünk jobbítása és jövőnk biztosítása érdekében.

Isten minket úgy segítse!

2012. november 24.

(Forrás - képek és szöveg: MTI)

Bár az alábbi írás látszólag elvesztette alkalmi aktualitását (idő-”lokális” kötődését), a benne foglaltak szellemiségének múlhatatlan érvénye okán minden székely bonfitársunknak figyelmébe ajánljuk!!!

(az Európai Idő szerkesztősége)

Gajzágó Áron:

Lóra, székelyek!

– megj. a Háromszék 2012. november 22.-i, csütörtöki számában –

Bizonyára olvasták a keddi lapszámban megjelent felhívást a szombaton megrendendő, Székelyföld autonómiájáért való tüntetésre. Na, én ezt annyival bővíteném ki, hogy mindenki, aki teheti, üljön lóra, s azzal jöjjön. Szombaton 11-kor találkozunk a lovasok a stadion mögött, majd onnan vonulunk végig a városban, 12-kor a prefektúra előtt találkozunk. Olyan gúnyában jöjjön mindenki, amiben tud, magyaros, ünnepi öltözék, zászlók, transzparenszek mind érvényesek.

Ezt a tüntetést eredetileg az EMNP szervezte, de csatlakozott hozzá az RMDSZ, az MPP stb. A Székelyföld autonómiája olyan ügy, ami nem tűr pártoskodást, minden magyar ember számít, aki ott lesz, és remélem, hogy egy ilyen napon ezt mindenki így gondolja. Azért jövünk el ide, mert a gyerekeinkre hazát szeretnénk hagyni örökül. És azért jövünk lóval, mert ha a román parlamentben olyan magas lóról beszélhetnek velünk, hogy az eléjük terjesztett Autonómiastatútumot olvasatlanul dobják vissza, akkor mi is felülünk a miénkre, hogy egy szemmagasságba kerüljünk. Ha kisebbségben vagy, toldd meg magad egy lóval, „mert lóvá tesz az ember, s emberré a ló”. Ez az egyik ok, a másik szimbolikus: a ló alattunk indokolja legjobban a területi autonómiát, mivel a lónak legelő kell, s minden valamirevaló nép, aki lovon járt, nem bér- vagy kölcsönlegelón szerette volna a lovát legeltetni, s azonkívül is: milyen autonómia az, amit nem lóháton harcoltak ki? Azért kell lóra ülni legalább ilyen alkalmakkor, mert a lovas nyeregbe kerülése pillanatától érdekes anatómiai elváltozásokon megy keresztül: megnő igazságérzete, kiegyenesedik a gerince s megrövidül a reakcióideje a külső ingerekre, különösen, ha nemzeti kérdéssről van szó. Amit gyalogosan kért volna, azt lovon követeli, amit gyalogosan csak suttogva mert kimondani, azt lovon ordítja magából kikelve – és most már ez a hozzáállás szükséges az autonómia ügyéhez, ha sikerre akarjuk vinni azt. Észre kell vetnünk magunkat. Itt vagyunk! Élünk! Nem kérjük, követeljük azt, ami a miénk, mi akarunk rendelkezni saját életünk, dolgaink felett. A mi jószágunk a mi földünkön legelhesse!

Adjon hozzá az Isten sok szerencsét!

Európai értékelenségek...

Olvasom a lapokat, bennük a híreket, és minden második cikk valamilyen európai értékrendről, európai értékekről ír. Más újságok arról cikkeznek, hogy az az Európa, amelyet megszoktunk, amelyben éltünk megszűnt, és most egy másik féle Európai életlehetőség van kialakulóban. Orbán Viktor arról beszél, hogy Európa a kereszténység nélkül nem lesz... Summa summarum, fogalmam sincs manapság, hogy hol élek. Míg régen viccből vagy felháborodva fel lehetett tenni a kérdést, hogy: Hol élsz te? Ma ez a kérdés valóság, és megválaszolatlaná vált.

Mi is van akkor valójában Európában és Európával mostanság? Mi is az, ami meghatározza Európa sorsát és létét? Egészséges-e az a rendszer, az a diktatúra, amelyben az uniós népei – súlyos hazugságok alapján – „benépszavazták” magukat?

Nos! Ha tetszik, ha nem, ma egy olyan Európában élünk, amely minden hagyományos, klasszikus értéket lerázott magáról, Istent megtagadta, az egyházakat üldözi és az erkölcsi tanításokat, a hazaszeretetet, a nemzet iránti elkötelezettséget törvényi erővel írtja. Gazdaságilag is csupán saját csapdájába esett, megvásárolható aljas és embertelen vezetői által, akik a bankoknak és multinacionális vállalatoknak mindent, még a bűncselekményeket is engedi – sőt sok esetben az elkövetést támogatja -, a kisembereket pedig, ha kell, halálba küldi közvetve vagy közvetlenül. Így a nagyvállalat rabolhat, a bank minden erkölcsi és törvényi határt áthághat, és az utolsó fillérig lenullázhatja a nemzeteket. Azaz, lenullázhatta.

Változásra volna szükség, de a változások elmaradnak... illetve annyi lesz csupán a változás, hogy a nemzetek még mélyebbre fognak süllyedni abban az adósságban, amelyet az európai kormányok támogatásával a bankok, amit mint csapdát állítottak fel az európai nemzetekkel szemben. Az ostobaság, a megvásárolhatóság, a kapzsiság, a törvénytelenkedés miatt, egész Európa olyan helyzetbe került, amelyből csak egy radikális lépéssel lehetne felülkerekedni. Azaz, hogy Európa egyetlen állama sem fizet egyetlen fillért sem az IMF-nek, s minden állam visszaveszi – ha kell erővel – a saját nemzeti bankját, amely bankok immár sem nem nemzetiek, sem nem bankok...

Magyarországot az előző nyolc évben bűnözők, hazárurolók vezették, s ennek megfelelően alakult ki az a struktúra, amelytől megszabadulni és helyette újat bevezetni rendkívül nehéz. E bűnözői kör ma ismét a hatalomra pályázva előbújt a patkánylyukakból és már ismét tömegeket vonz és mozgat meg a jelenlegi kormány megbuktatására, a 2014-es választás megnyerése érdekében. A tömeg pedig nem látja át a politikai történéseket, csak saját zsebére koncentrál. Nem látja, hogy annak a szennynek az eltakarítása miatt él nehezebben, amely szennyet a kommunista-liberális sőpre-

dék hagyott hátra. Míg Európa népei az utcára vonulnak és egységesen igyekeznek fellépni az uniós gazdasági és erkölcs(telenség)i diktatúra ellen, addig a magyarok ostobán és egymás ellen acsarkodva, idegen intézményekhez fordulva saját hazájuk ellen mélyítik saját válságukat. Soha annyi aljas és rosszindulatú cikket, kormányellenes hazudozást és magyarellenes megnyilvánulást nem láttam a magyarországi lapokban, amint most, amióta Bajnai és büntársai kibújtak a hallgatás barlangjából, mert eddig félték, hogy bűneik miatt büntetést kapnak. Nem kaptak, mert Magyarországon a hatalmi elit „a kéz kezét mos” elve alapján senkit nem büntet meg. A kerék forog, és előbb utóbb azt venné észre a társadalom, hogy bárki van kormányon, az előző kormány tagjai mindig börtönben vannak. Számonkérés tehát nincs és nem is lesz Magyarországon. Akik pedig ezt radikális pártként követelik, azok összedolgoznak azokkal, akiknek a felelősségre vonását látszólag el akarják érni.

Európa tehát változik – mondják. Pedig Európa nem változott meg és a jóléti társadalmakat is fenn kell tartani, és fenn is lehet tartani. A keresztény értékeket és magát a kereszténységet is fenn lehet tartani... Csak azt a szélhámos és aljas bandát kell elzavarni, amely kiszolgálja és törvényekkel támogatja azt a rabló bankrendszert, amely idejuttatta az európai népeket.

Sokan szívesen írják le, hogy a zsidó világhatalmi érdekek mentén rombolják Európát a világkormány támogatói... de ez nem igaz. Így nem igaz! Pénzügyi lobbiról beszélhetünk, lusta és buta európai parlamenti képviselőről szintén. S ezek a lusta, buta és jól fizetett szemetek – mert ezek az emberiség szemete! – minden megszavaznak és elfogadnak, amit a pénzügyi világhatalom követel tőlük. Tehát őket is ki kell söpörni Brüsszelből, és ezt az egész uniót, mint politikailag romboló képződményt fel kell számolni, mert rohad... és a rohadást terjeszti erkölcsileg, gazdaságilag és szellemileg is egyaránt.

Európának keresztény Európának kell maradnia, és minden ezt ellenzőt rendre kell utasítani. Régen könnyebb volt a helyzet, mert hasonló fenyegettségben volt recept a megoldásra. Ma a népeknek kellene fellépni és megoldani Európa utolsó óráiban a problémát, de a népek szellemi fogyatékossá váltak az anyagi érdekek miatt, s nem értik

saját sorsuk végzetes voltát. Hamarosan azonban meglátják, hogy az átkozott kommunista rendszer is emberegebb és keresztényibb volt, mint a gyilkos, és a szlovák euróról Cirill és Metód képét leparancsoló liberális férgék Európai Uniója. csak kérdés, nem lesz – e késő a megvilágosodás...

Az Európai Uniót tehát minden ellenkező véleménnyel szemben fel kell számolni, mert hazugságokra alapozva, a népeket félrevezetve és a népek megsemmisítéséért munkálkodva alakult meg. Olyan hatalom ez, amelyet a maga eszközeivel kell mihamarabb és véglegesen megsemmisíteni! Ha nem, úgy az európai nemzetek megsemmisülnek és hasonló lesz a sorsunk, mint az arab világ népeinek a sorsa... Csak mi, európaiak már nem tudunk hová menekülni...

Stoffán György

